

עת"א 10437/09/19 - ריאד מזאריב נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

20 ינואר 2020

עת"א 10437-09-19 מזאריב(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
עותר	ריאד מזאריב (אסיר)
נגד	
המשיבה	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר המבקש לשנות את סיווגו ולהורות למשיבה לשלבו בשיקום וטיפול. לטענת העותר, המשיבה מונעת ממנו להשתלב בטיפול, זאת אך בשל העובדה שהוא מוגדר כאסיר בטחוני, בקשתו לשינוי סיווג נדחתה.

בדיון בדיון שנערך במעמד הצדדים זנחה ב"כ העותר את הבקשה לשינוי סיווג ומיקדה את טענותיה לשילובו של האסיר בתוכנית שיקום בקהילה ו/או הפנייתו לרש"א לצורך בדיקת התאמתו לשיקום והכנת תוכנית שיקום מחוץ לכלא, "כיוון שהוא איננו מטופל במהלך המאסר".

האסיר טוען כי למרות היותו מסווג כאסיר בטחוני, לא חלות עליו ההגבלות החלות על אסירים פלייליים, מניעת טלפונית וכו', עבירותיו לא בוצעו על רקע אידיאולוגי, הוא תושב ישראל ואין הצדקה למנוע ממנו טיפול ושיקום.

העותר מסווג כאסיר בטחוני, מרצה עונש מאסר של 7 שנים ו-8 חודשים, לאחר שהורשע בעבירות של מגע עם סוכן זר, עסקה אחרת בסם, קשירת קשר לפשע ואיומים. במסגרת גזר הדין הופעלו נגדו שני מאסרים על תנאי. זהו מאסרו השלישי.

המשיבה טוענת כי הגדרת העותר "כאסיר בטחוני" הינה מוצדקת ונעשתה בהתאם להוראות פקנ"צ 04.05.00 הקובעת כי אסיר יסווג כאסיר בטחוני, בין היתר, אם עבר עבירה בטחונית מובהקת. העותר אכן עבר עבירה בטחונית מובהקת.

לאור סיווגו כאסיר בטחוני, חלים עליו הכללים הנהוגים ביחס לאסירים בטחוניים - פקנ"צ 03.02.00 שעל פיהם, ככלל, אינם זכאים לטיפול שיקום, אלא אם נתוניהם האישיים מצדיקים החרגתם מהכלל האמור, בהתאם להוראות סעיף 4 (ב) הכוללים שני נטלים שעל האסיר לעמוד בהם במצטבר; לנתנתק מידע מהארגון שאליו השתייך או מהארגון שלו

סייע, וכן אם תוצג חוות דעת גורמי הבטחון (שב"כ) לפיה, לא נשקפת ממנו מסוכנות לבטחון המדינה.

המשיבה טוענת כי בנסיבות הפרטניות של העותר הוא איננו עומד בכללים המצדיקים החרגתו וכי נשקפת ממנו מסוכנות. גם מאסרו הקודם היה בגין עבירות סמים אותן ביצע בשיתוף עם אותו סוכן ארגון חיזבאללה מלבנון שאיתו ביצע גם את העבירות נשוא מאסרו הנוכחי. העבירות בוצעו בסמוך לשחרורו ממאסרו הקודם. גם במאסרו הקודם סווג העותר כאסיר בטחוני בגין העבירות החמורות שביצע.

בעניינו של העותר הוגשה חוות דעת שב"כ לפיה נשקפת מהעותר מסוכנות לשלום המדינה ולפיכך לא מומלץ לשנות את סיווגו ולא מומלץ לשלבו בטיפול.

העדר מניע אידיאולוגי, אין די בו כי כדי לקבוע שאין הצדקה להגדרתו ולסיווגו כאסיר בטחוני.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, לא מצאתי כי ההחלטה המנהלית הינה בלתי סבירה באופן המחייב התערבות. הגדרתו של העותר כאסיר בטחוני נעשתה כדין. תוצאות הסיווג ובאין נימוקים לחריגה מהכללים, ולאור חומרתן הביטחונית של העבירות והעובדה שמדובר בביצוע חוזר של אותן עבירות, זמן קצר לאחר שהעותר שוחרר ממאסר קודם בגין עבירות דומות, הגורם המינהלי פעל בהתאם להוראת הפקודה בגין אסירים בטחוניים ואין מקום להתערב בהחלטה זו.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"ג טבת תש"פ, 20 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.